

FECSKE

2006. február

BÁCSFEKETEHEGYI HAVILAP

4. ÉVF. 1. SZÁM(29)
ára: 30 din

Téli Szép Szó Tábor

SZAVAZTUNK -
VÁLASZTOTTUNK!

INDUL A „FECSKE” LEGSZEBB BABÁJA VERSENY!

A SZERENCSEJTLENSÉGEKRŐL
LÁTHATÓSÁGRÓL

BŐVEBBEN AZ
5. OLDALON

DESKTOP **LINUX** OPERÁCIÓS RENDSZEREK

Knoppix

Live Linux Filesystem

Karácsonyi nyereményjátékunk fődíját
az LG- DVD Lejátszót
Botlik Irén nyerte. Gratulálunk!

SZAVAZTUNK – VÁLASZTOTTUNK!

NYERTÜNK – GYŐZTÜNK?

Szavaztunk 2007. 01. 21.-én? Igen! Igen, mert komolyan vettük kötelességünket, hogy éljünk jogainkkal, melyek szerint sor-sunk, jövőnk, a kezünkben van. Tisztelettel, köszönetet mondok annak a 60%-nak, akik szavaztak, de figyelmeztetem azt a 40%-ot, akik valami okból, elégedetlenségből, tudatlanságból, ne adj Isten nem törődömségből nem szavazott, így elveszítette jogát minden kritikára, véleményre, pedig, csak arra nem kellett volna szavaznia, akire nem akart.

Az első szavazási emlékeim a hatvanas évek elejéről származnak, amikor a szavazólapon egy személy neve szerepelt. Nem tudtam felfogni, hogy miért kell szavazni, ha csak egy személyre lehet. „Fentről” volt az egész irányítva, jóváhagyva. Később lett a listás és jelölős „demokratikusabb” rendszer, ahol néha egy-egy „profi” politikus kiállt a nép jelöltjével szemben, és ha véletlenül alul maradt, egy lojális elvtárs felső kérésre átadta a helyét a listán a legyőzött profinak, hogy bekerülhessen. 1989-ben megtartották az első többpárti választást, de a megrögzött automatizmus és a médiumok, az uralmon levő átkeresztelt párt irányításával továbbra is a régi vezetőség maradt (a titkosszolgálatok nem kis segítségével) egészen 2000.-ig.

Választottunk? Igen, mert a húszas listán arra szavaztunk, akire akartunk, akinek a programja, vagy az elvei legjobban tetszettek. Legrosszabb esetben úgy is választhattunk, hogy nem szavaztunk arra, akire nem akartunk. Kéthavi propaganda-agresszió után, amikor a vízcsapból is a politikusok érvei és ellenérvei bombáztak bennünket, dönthettünk volna.

Választottunk a fejlett demokrácia szabályai szerint. Politikusaink úgy agitáltak, mintha a választóik nem a létminimum alatt élnének, az elkésett demokratikus átalakulás áldozataiként, akiknek

munkára kereseti lehetőségre van szükségük, hanem 1000 Eurós átlag-

fizetésük lenne. A polgárok, nem csak kitörni akarnak a külső gettóból, belső börtönből, de nem akartak idáig se jutni. Kiskorunkban azt tanultuk, hogy az állam és a párt fogja gondunkat viselni, nem pedig, hogy magunknak, egyedül kell elérni, a dzsungel-törvény szabályai szerint céljainkat. Legyen már kézzelfogható, érthető program, a veszteseknek új esély, az elesetteknek támasz, de a győzteseknek se machináció a felsőbb céljaikhoz.

Nyertünk? Ez már nem olyan egyértelmű, de nyertünk. A VMSZ bejutott a parlamentbe három képviselővel. Ha számtanilag összeadnánk szavazatainkat a másik magyar listával, meg lenne a négy képviselő, de a valóságban ez nem így van. Ez az eredmény az új (nem túl jó) Alkotmánynak köszönhető, vagyis a pozitív diszkriminációnak, ahol a kisebbségeknek a parlamentbe való bejutáshoz nem 5%, hanem a leadott szavazatok 1/250-ed részét kell megszerezni képviselőként, ami 16,117 szavazatot tesz ki. Összesen 6.652.105 bejegyzett szavazó élhetett jogával, de csak 4.020.744 szavazott, ami 60,4%. A 20 listából 11 jutott be a parlamentbe. A Radikális párt 81 képviselői helyet nyert, eggyel kevesebbet, mint az előző választáson, de mivel nem túlzottan koalícióképesek, a maximális erőfeszítéseik mellett sem győztek,

annak ellenére, hogy ők nyerték meg a választásokat. (Egy kis számtan: Ha a részvétel 80% lett volna (mint Milošević megbuktatásánál) a radikálisok csak 21%-ot értek volna el, mivel ők kimerítették kapacitásaikat az 1.152854 szavazatukkal, a különbség pedig a demokratikus erőké lett volna...)

A Demokrata párt 27-tel több helyet ért el, mint 2003-ban, a leendőbeli megegyezésektől függően kormányfőt is adhatnak.

A Szerb demokrata párt, Velja Ilić-tel való koalíciója ellenére 6 helyet veszített.

A G17+-nak sokan teljes kudarcot jósoltak, de elérték a múltkori helyek majdnem 60%-át.

A Szerb szocialista párt megújított politikájával szintén bejutott, de 8 helyet veszített.

Meglepetés, (de nem nagy) Čedomir Jovanović Szabaddemokrata pártja körül tömörült polgári és nyugati elveket valló 15 képviselő parlamentbe való bejutása.

Ez mellett kisebbségiékként, a VMSZ 3 képviselőjén kívül 2 bosnyák, 1+1 roma és 1 albán képviselő jutott be a parlamentbe (A VMSZ mellett, még várható, hogy a Demokrata párt, a G17+ és a Szabaddemokraták között is lehet magyar képviselő.)

Győztünk. Igen, ha a radikálisok és Koštunica valamilyen csoda (Kosovo) miatt nem lépnek koalícióra. Nem győzünk akkor, ha a demokratikus pártok nem tudnak megegyezni a bársonyszékek elosztásáról.

Bízunk benne, hogy legalább három (demokratikus) párt és a kisebbségiiek stabil kormánytöbbséget biztosítanak, hogy a polgárok is érezzék, élvezzék már a jobbulást.

ZÖLD DOMBOK HÍREI

Ezúton szeretnénk közölni, hogy a Vajdaság Autonóm Tartomány Információs Titkársága által 2006. októberében kiírt pályázaton a Zöld Dombok környezet és közösség fejlesztési szervezet 50.000,00 dináros támogatásban részesült. Ezen összegből számítógépet

vásároltunk, mely nagyban megkönnyíti a Fecske szerkesztőségének munkáját.

Köszönjük!

Takács Dénes - elnök

AZ IZIDA HÍREI

sérült emberek nyilvántartásáról, szociális helyzetükről, akadálymentesítést és felhajtók (rampák) építését kérjük, valamint tagjaink szállításának is megszervezzük az egész évre. Nagy feladatok várnak ránk, de hisszük, hogy egységes erővel, kitartással sikerülni fog. Az előítéletek csak akkor fognak eltűnni, ha a körülöttünk élő embertársaink, a

Elmúltak az ünnepek. Kikísértük az ÓÉVET, köszöntöttük az új 2007.-es ESZTENDŐT. Ebben az évben is hűek leszünk céljainkhoz, elveinkhez. Változtatni, javítani kell a sérült gyerekek és fiatalok helyzetén. Dolgozni fogunk a sérült gyermekek egészségi és szociális helyzetét javító programok bevezetésén, az inkluzív tanítási módszer beindításán, tovább fejlesztjük a kulturális és szórakoztató jellegű találkozásokat, különböző adatbázisokat fejlesztünk a

sérült emberek értékeit is látják és

lyeket vezettünk be, amik nagy örömmel lettek fogadva.

Külföldi és hazai egyházak és politikai szervezetek neves képviselőit fogadtuk Társulatunkban, ahol bemutattuk munkáinkat és kis műsorokkal köszöntük meg látogatásukat, mit nagy szeretettel fogadtak.

Tagjaink, szakembereink (logopédus, pszichológusok, pedagógusok) véleménye alapján nagyon sokat fejlődtek, változtak: bátrabbak, ügyesebbek és szorgalmasabbak lettek.

P.J.

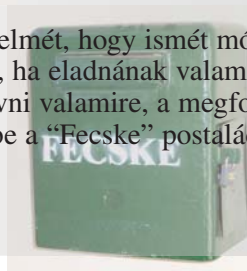

elfogadják. Az új törvények segítségével, talán álmaink egy részét meg is tudjuk valósítani. A 2006.-os évben nagy segítségünkre volt a Munka, foglalkoztatási és szociális minisztérium, amely egy nagy pályázat anyagi támogatásával segítette munkánkat, ami 1.200.000,00 dinár volt, valamint a Szellemi fogyatékkal élő emberek szervezeteinek vajdasági társulatán keresztül lett támogatva munkánk. Új műhe-

Felhívjuk kedves olvasóink figyelmét, hogy ismét módjukban áll apróhirdetéseiket ingyenesen megjelentetni a Fecskeben. Szóval, ha eladnának valamit, netán megvételre keresnek valamit, esetleg csak a figyelmet szeretnék felhívni valamire, a megfogalmazott szöveget az elérhetőségükkel feltüntetve dobják be a "Fecske" postáládájába a Teleház bejáratánál!

FIGYELEM!

FIGYELEM!

a szerk.

Az ökumenikus imahét jelentősége

„a süketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.” Mk 7, 37/b

Január második felében tartják a különböző felekezeti egyházak az ökumenikus vagy egyetemes imahetet szerte a világban. Olvasóink közül bizonyára többen tudják, hogy miben áll az ökumenikus imahét jelentősége, ettől eltekintve azonban szükségesnek tartom ezzel a kérdéssel egy kicsit bőven foglalkozni és olyan szempontból megközelíteni a kérdést, ami talán kevésbé ismert előttünk.

Az ökumenikus imahét központi témáját minden évben, más-más országban határozzák meg. Az idei évben két témát állítottak a középpontba: az egyházak és az emberek törekedjenek a keresztyén egységre, illetve fogjanak össze az emberi szenvedésre adandó válaszokban. Az idei témát a Dél-Afrikában működő umlazi egyház választotta ki, ezért az umlazi régióban élő emberek gondjait és tapasztalatait állítják a középpontba. Az idei imahét mottója egy Márk evangéliumában található szakasz Jézusról szóló tanúságtétele: „...a süketeket is hallókká teszi, a némákat is beszélőkké.” (Mk 7, 37/b).

Az ökumenikus vagy egyetemes imahetet meglehetősen sajátos módon tartják a Kárpát-medence egyházaiban. Ilyenkor a legtöbb gyülekezetben egy egész hétig tartó istentisztelet sorozat veszi kezdetét. Az igehirdetések tárgyát, ahogy már említettem előre meghatározott téma, azaz szakszerűen kiválasztott textuárium (bibliai igék) képezik. Az egyes gyülekezetekbe vendég-lelkipásztorok érkeznek igeszolgálatra. Ezek azok az alkalmak, amikor igazából megvalósulhat az, amit ökumenizmusnak nevezünk. Arról, hogy ez a fogalom mit jelent már szövegtünk

egyik korábbi lapszámunkban, most csak egy gondolat erejéig szeretnék emlékeztetni a korábban leírtakra: „ne azt keressük, ami elválaszt bennünket, hanem azt, ami egybekapcsol”. Örömmel, de ugyanakkor szomorúsággal kell megjegyezni azt a tényt is, hogy közvetlen környezetünkben, ahol több keresztyén felekezet tagjai élnek egymás mellett, egyes helyeken, gyülekezetekben nagyon szépen megszervezik az egyetemes (ökumenikus) imahét áldásos alkalmait, mások viszont nem mutatnak hajlandóságot erre.

Ez utóbbi negatív megállapításra, tényre meg is kellene keresnünk a választ. Mi az oka annak, hogy nem keressük az Istennel való gyakoribb találkozás lehetőségét? Emberi gyarlóság, hanyagság, kényelem, fáradtság, melegegedettség, lelki igénytelenség? A választ - mint mindig -, most is Isten ígéjében kell keresnünk. Az alcímben idézett szentírási hely Jézusnak egy gyógyítás történetéből való, így is mondhatnánk, Jézusnak egy csodatettét mondja el. Jézus alig érkezik meg a Galileai tenger vidékére, ottlétének azonnal híre megy. Sok beteget vittek hozzá, akiket meggyógyított. Most többek között, egy nehezen beszélő, dadogó süketnémát vittek hozzá. Jó volt ennek a betegnek, mivel volt embere, aki Jézushoz vigye. Egy másik történet arról szól, hogy a bethesda-i betegnek nem volt embere, aki bevigye a vízbe, annak felkavarodása után. De Jézus mégis rálatált és meggyógyította őt.

„Az áldott orvos” nemcsak egykor a Galileai-tenger vidékére érkezett

meg és gyógyított, hanem ma is útban van. Szentlelke és ígéje által végigvonul Vajdaság falvain és városain, a kicsi eldugott szórványokon és nagy városokon, és meg-megáll, hogy a hozzá folyamodó süketeket, dadogókat, némákat megérintse, meggyógyítsa. Vár mindannyiunkat, hogy megérintse süket fülünket, néma nyelvünket. A XXI. század nagy hangzavarában és zűrzavarában egyre kevesebben hallgatják Isten ígéjét, s talán még kevesebben szólják azt. Egyre kevesebben feltételezik azt, hogy Istennek volna szava a XXI. század emberéhez is. Pedig mennyire, hogy van. Ma, amikor az emberek egymás közötti kommunikációja többnyire számítógépeken keresztül történik, vagy esetleg rövid jelszavas mobiltelefonos sms-üzenetek útján történik, az emberek teljesen elszigetelődnek egymástól. Nincs idejük még egymással sem foglalkozni. Ennek egyik következménye, hogy elhidegül még az a szerény kapcsolat is, ami megvolt az egyházzal. Nem vagyunk kíváncsiak senkinek a véleményére, tanácsára, legkevésbé az Istenére. Ne feledjük el, hogy Isten meghallott üzenete, ígéje megnyithatja minden ráfigyelőnek a fülét, szívét és lelkét.

Ilyen alkalom az ökumenikus imahét minden alkalma, és minden egyes istentiszteleti alkalom is. Maradjon meg számunkra útmutatásként és követendő példaként Pál apostol útmutatása és intése: „Szüntelen imádkozzatok.” I Thesz 5, 17

Orosz Attila
ref. lelkipásztor

A bácsfeketehegyi egészségház dolgozói ezúton szeretnék megköszönni a külföldi, valamint a helybéli támogatóknak, Végh Judit által átadott humánus segítségét.

A betegek és az egészségház dolgozói nevében, köszönjük!

KÖSZÖNET

Zečević Etelka
Egészségügyi nővér

INDUL A „FECSCKE” LEGSZEBB BABÁJA VERSENY!

Ha úgy gondolja, hogy az Ön gyermeke, unokája a legszebb, küldje be a kicsi fotóját és mi azt megjelöljük, és olvasóink szavazással dönthetik el ki lesz a győztes. A legszebb baba értékes ajándékot kap.

A beküldés feltételei:
0 és 5 év közötti gyerekek fényképét várjuk
A képeket zárt borítékban, névvel, címmel ellátva a Fecske postaládájába dobhatják, vagy elküldhetik a Fecske e-mail címére: mefeketics@stcable.co.yu
A kép mellett kérjük tüntessék fel a gyermek nevét és életkorát.
A következő számunkban már láthatók is a csöppségek.

A szavazás feltételei a következők:

Szavazni az újságban megjelenő szelvényekkel lehet, amelyik baba a legtöbb szavazatot kapja, az nyer. A szelvények nincsenek megszámozva, tehát egy hónapban egy ember többet is beküldhet. A szavazók között ajándéksomagot sorsolunk ki. A nyerteseket (babát és a szavazót) telefonon vagy levélben értesítjük.

szerk.

MEZŐNÉZŐ

BÉRELJEK – NEBÉRELJEK! 2. rész

Akvetkezőt lehet megemlíteni. Az eddigi hírek szerint, a szabad versengés alapján a bérlet 6.000-100.000 dinár között mozog. Nálunk az árenda 70%-a búzában, hektáronként, dinárba átszámítva 6.500 dinárnál kezdődik, amit a bérbeadást vezető községi bizottság pontosan fog meghatározni, ami a licitáláskor kiindulópont lesz az érdekeltek számára. A mezőgazdaság kiszámíthatatlanságát az időjárás és más vis maior -- tehát nem emberi faktor okozza. Ezek kiküszöbölése, csökkentése céljából, biztosítási lehetőségek állnak rendelkezésünkre. A biztosító társaságok

JÉGVERÉS, TŰZ és VILLÁMCSSAPÁS ellen kötnék biztosítási szerződést. Más elemi csapások ellen az állam ad, a költségvetési alapból, meghatározott, általuk felbecsült kártérítést. Hogy könnyebb legyen a biztosításról, mint költségéről gondolkodni, a mellékelt táblázatban közlések néhány adatot (aminek pontos értékét a biztosító a szerződésben rögzíti). A prémiumot a betakarításkor kell kifizetni. Községünkben a bizottság még nem határozta el, hogy korlátozza-e és mekkorára a bérbe adandó területeket. Az egészet a Mezőgazdasági minisztérium fogja jóváhagyni.

Csibe

TERMÉNY	VARHATÓ HOZAM	PRÉMIUM
Buza	20q	74kg
	30q	111kg
Arpa	20q	87kg
	30q	130kg
Kukorica	30q	98kg
	40q	130kg
Napraforgó	12q	52kg
	18q	78kg
Szója	10q	52kg
	15q	78kg
Cukorrépa	200q	500kg
	300q	750kg
Dohány	10q	43kg
	12q	52kg
Szőlő	60q	860kg
	80q	1140kg

VIHAR A PUSZTÁN II. RÉSZ

Keletről a nap korongja ilyenkor Kevörösen, vakítólak bújt elő a látóhatáron. Szembe sütött (ha nem volt borult az idő), annyira, hogy, csak hunyorogva nézhettem magam elé az útra. Inkább a lovamra bíztam, válassza ő az utat. Tudta is, nem először járt velem Bánátba. Kitartó ügetéssel, poroszkálva haladtunk, csak néha kellett biztatólag csettintennem. A szép nyelű, vásárba vett, parádés ostor csak dísznek volt a tokjába dugva a sárvédő lapon. Az ostor cifra-tarka bojtja vígan ficáinkolt a reggeli szélben. A korai, első utasokkal keltem át a folyón.

Minden átkelés a Tiszán - komppal, külön élvezetet jelentet számomra. Csak induláskor húztak a kompon néhány rövid, de határozott mozdulattal a révészek, utána rábízták az átkelés feladatát a folyó sodrására. Vitt az át bennünket szótlánul, csendben. Már említettem, a fizika törvényeit használták ki a révészek. A két part között kifeszített acélsodronyba fűzött csörlő kerek és az árral szemben ferdén kormányozott komp-hajó magától átkelt a túlsó partra. A révészek dolga az indítás és a kikötés volt. Az utasok is csendben beszélgettek. Talán így parancsolta a folyó csendje is. Csak ha fiatal asszonyok, lányok kerültek az utasok közé, az ő vidám kacajuk csengett, együtt fodrozódott a folyó hullámocskáival.

Az átkelés után Padéj-Szaján volt az útvonalam. Amikor már tájékozottabb voltam a pusztán, be sem mentem Szajánba, hanem a falu határában a legelőre fordultam és rend szerint már messziről megláttam a legelésző gulyánkat. Itt már nem volt út - hanem „torony iránt” közlekedtem, keresztül a legelőn. Csillapítanom kellett a lovamat, a zombékos, vakondok túrások és buckákon keresztül-kasul, ide-oda dobált a csészám. A rugózata nagyokat lökött az utamon — rajtam, de volt egy megoldás, leszálltam és gyalogosan, lassabban vezettem a lovamat. Félszemmel a hozott holmin volt a szemem, szét ne szórjak valamit a döcögő csészáról. Így is megérte ez a döcögés, mert jóval megrövidítettem az utamat. Már messziről szálltak felém a kérdések: - Hozott mindent doki? Nem felejtett el semmit? - Hát igyekeztem - nyugtattam őket, bár az

asszonyok küldtek volna még „valamit”, de azt nem tudtam sehogyan sem becsomagolni, majd mindenki megkapja, ha hazakerül. Lehet, hogy pont ezt nem tudta kívánni némelyik fiatalabb gulyás, ezért egy hétre haza kéredezkedett, a többiek „ugratása” közepette. Nem bántam, ha útitársam akadt, nem volt oly unalmas az utazás, mint ha egyedül utazom.

A „marhaállás” volt utam célja, mert itt megreggeliztem, Teca néni kiadós „tarisznyájából”. Ezek után, ha akadt kipányvázott (cövekhez kikötött) beteg állat, azt megvizsgáltam. Ha kellett gyógyítottam. Esetleg kitisztítottam a sebért, ha megsérült, vagy beleegyezésemet adtam, hogy vigyék be a szajáni henteshez, kényszervágásra. Dolgom végeztével, és miután a lovamat megittam, abrakot adtam neki - a fejére húzott abrakostarisznyából, a csészám árnyékába húzódtam és „vízszintesbe” helyezve magamat, pillanatok múlva elaludtam.

Közismert dolog, hogy a föld a nap körül forog, így a csészám árnyéka hűtlen lett hozzám, felébresztett a déli tűző nap melege. A gémeskút hús vizére ma is emlékszem, nincs attól jobb üdítő ital, ami felfrissít. Derékgig megmosakodtam az itatóvályúnál, a lovamat is megittam és kicseréltem a hozott „batyukat” a hazaküldendőikkel, és ahogy jöttem, a legelőn keresztül bukdácsoltam a Szaján-Padéji út felé. Onnan már csészára szállva, urasán utaztam hazafelé. Természetesen, a csárdánál ismét pihenőt tartottam. Előkerült a tarisznyám maradéka, uzsonnáztam, de várt rám a „pince hideg” borocska is!

Egy ilyen pihenőm alkalmával - a hazafele indulásom előtt, hívta fel a figyelmemet a kocsmáros a fenyegető borulásra, ami a láthatár felől feketélt. Benne már cikáztak a villámok. Abban a reményben búcsúztam a kocsmárostól, hogy nem egy irányban utazunk: a várható vihar és én. Valóban úgy is lett. Csak a lovam - az Orao, nem értette, mire ez a nagy sietőség, amire biztattam, hiszen hazafelé biztatás nélkül is szaporábban szedte a lábát. (Minden ló így igyekszik haza?) Akaratlanul is, hátrahátravettem a tekintetemet, jön-e utánam a „feketeség”? De megúsz-

tam, szárazon kerültem haza, bár a Tisza felől - keletről, a cikázó villámoktól világított az ég alja, morajlást, messziről jövő égzengést küldött. Hazaérve, tisztességes csutakolásban részesítettem a lovamat. Rá is fért, hiszen rekordot futott hazafelé. Engem sem kellett ringatni. Röviden köszöntöttem Teca nénit, Bóni bácsit. Megkértem az öreget, gondoskodjon tovább a lovamról, mert holt fáradt vagyok...

Szokatlan zörgésre, kopogásra és hangos szólításokra ébredtem. A birtok küldönce volt, aki igyekezett lelket verni belém. Sietve közölte velem az igazgatóm utasítását: - Rögtön, haladéktalanul igyekezze vissza Bánátba a legelőre, mert az ott átvonuló vihar következményeként kitörtek az állataink és szanaszét futottak a szélrózsa irányába! Szajánból, a községházáról telefonon érkezett a hír. Rögtön induljak, nézzem meg mi történt? Van-e kár? Elvesztek-e a borjak? Ha igen, hány? Mit lehet tenni? Mindenről jelentést tegyek telefonon, a szajáni községházáról. Ha segítségre lenne szükségem, bizalommal forduljak a bíróhoz (az igazgatóm barátjához). Számot vetettem. A csészának az ottani sáros, elázott utakon nem vehetem hasznát, azzal nem lehet közlekedni. De a lovam is fáradt. 24 óra alatt 100 kilométert futott, hazafele feszített tempóval. Szerencsére, Bóni bácsi már megetette, megittatta az Orao-t. Gyors búcsú után sietve nyergeltem, Teca néni siránkozása közepette: -Egyen valamit doki, vagy vigyen tarisznyát, rögtön készítem! Megköszöntem, de már pattantam is a nyeregbe. Irány a tenyészcsődörök szállása-istállója. Ott lovat cseréltem. A „csödörös” András barátom kérdéseinek záporában nyergeltem az egyik angol félvér sárga csödört, a Jadran-t. Ismertük egymást, hiszen én hoztam-nyergeltem Zobnaticáról. Tudtam, kemény és kitartó állat, haladni fogok vele.

folyt.köv.
Molnár Károly

M A N A P S Á G

TOLERANCIA

A tolerancia latin eredetű szó, ami türelmességet jelent. Ellentéte a türelmetlenség vagy intolerancia. A tolerancia három együtt érvényesülő kritériuma: a konfliktustűrő képesség,

a jogegyenlőség elfogadása és az

erőszak elutasítása.

Napjainkban nem tudni, hogy a toleranciát vagy az intoleranciát alkalmazzák sűrűbben. Iskolánkban már nem első eset, hogy a más

nemzetiségű gyerekek (egyszerűbben: a magyarok és szerbek) szó szerint ütök-verik egymást. Két éve ez miatt a felsősök egész évben délelőtt jártak iskolába. A tanárok úgy gondolják, akkor még álmosak vagyunk, és nem vagyunk annyira elemünkben.

Számunkra a kötözködések már nem okoznak meglepetést, de olyat eddig még nem láttam, mint néhány napja. Becsöngettek a negyedik órára, már minden osztály bevonult a tantermekbe. Mi is éppen indultunk, amikor a lépcsőről néhány fiú lerohant, és gondolhatják, nem kezdet fogni jöttek. Amit nem értek, hogy engedhetett ki egy tanár egyszerre egy csapat diákot az óra megkezdése után. Vagy ha csak úgy kiszaladtak az engedélye nélkül, miért nem ment utánuk, vagy hívta vissza őket?

Földrajzból most tanultuk, hogy az itt élő magyar nemzet Szerbia 3,3 %-át teszi ki. Mi is hozzájuk tartozunk, ha szeretnénk, ha nem. Ezt nem csak nekünk, nekik is el kellene fogadniuk. Tolerálni, alkalmazkodni úgyis mi fogunk, ahogy az eddig is volt, nekik csak bennünket kellene elviselniük, és tudom, hogy ez nem egy lehetetlen dolog. Mi megtesszük a tőlünk telhetőt, de vajon tűrünk kell, ha bánatnak? Miért nem tesz ez ellen senki semmit? Félnek? Vagy jobban tesszük, ha meghúzzuk magunkat és tűrünk?

Egy Petőfi idézettel szeretném befejezni, melyet 1846-ban írt A magyar nemzet című versében:

**„Ez a nemzet még is árva,
Még is rongyos, még is éhes,
Közel áll az elveszéshez.”**

Kasza Nikoletta

NEM MESE EZ GYERMEK....

...mondaná a nagymamám, és nagyokat bölintva egyetértek vele, amikor a családtervezés és a gyermeknevelés felelőségéről beszélünk.

Nagymamaként már tapasztalata van gyermekei és unokái felnevelésében. Élettapasztalatok ezek, amelyeket nem lehet csak úgy általánosítani, hisz bizonyos helyzet, bizonyos idő és bizonyos személyek összjátékáról volt szó, ahol bizonyos módon kellett reagálni és fenn állt a rossz döntés kockázata is.

Szülőnek lenni felelősségteljes dolog, anyának lenni talán pedig még nagyobb. Az új élet kihordása, gondozása és egészséges felnőtte való nevelése elsősorban az anya személyéhez kötődik. Ezzel nem akarom az apák feladatát kisebbiteni, de az átlagos, mindennapi élet szerepei közül az apa játssza a családfenntartó, távol levő, gyerekeivel este találkozó szülő, míg az anya az családösszetartó, több időt otthon töltő és gyerekeivel többlet foglalkozó szülő szerepét kapja.

Mindkét szerep fontos, mindkettő a gyermek énképét, érzelmi

világát és másokhoz való viszonyulását befolyásolja. Nem is gondolnánk, de egy furcsa hangsúllyal kimondott szó, egy elfelejtett ígéret vagy egy rossz mozdulat a szülőtől mekkora hatással lehet a gyermekére.

Tudatalattijában megmarad és későbbi életében kihat lényére, gondolkodására és viselkedésére.

Ezért nagyon fontos a családtervezés és a gyermek felelősségteljes vállalása. Egy párkapcsolat mindkét tagjának éreznie és tudnia kell, hogy mire vállalkozik, ha gyermeket szeretne. A gyermek fogantatása előtt érzelmileg fel kell készülni mind a nőnek mind, pedig a férfinak. Annak érdekében,

hogy a gyermek egészséges babaként szülessen meg, a 9 hónapon keresztül is éreznie kell, hogy őt várják és szeretik. Születésétől kezdve pedig a kedves gondoskodás, pozitív érzelmi kisugárzás a családban és a meleg otthon határozza meg a gyermek fejlődését. Mindez pedig a gyermek iránt érzett szülői szeretettől függ.

A szülői szeretet többféle módon nyilvánulhat meg, amit nem szeretnék részletezni. Most csak az egyik megnyilvánulási formájára térnék ki, az úgynevezett „majomszeretetre”. Furcsán hangzik, tudom, de létezik és egyáltalán nem pozitív szeretetforma. Anya és gyermeke egymáson csüng, egymásba kapaszkodik, egymásért él.

Néztem egy ismeretterjesztő filmet a csimpánzokról. Arról szólt, hogy az emberi társadalomban élő csimpánzok elveszítik a természetes létfenntartó ösztönüket, mivel az ember teljes mértékben gondoskodik róluk. Ugyanez történik azzal a gyermekkel, akit anyja kényeztet, elfogult szeretete nem látja gyermeke valódi énjét, hisz egy általa elképzelt álmoképet lát. Nem látja gyermeke

kiseb-nagyobb hibáit, ezért nem is tud rajtuk neveléssel javítani. Nem látja gyermeke valódi képességeit, ezért nem is tudja azokat reálisan felmérni. Nem látja gyermeke valódi érdeklődési körét, ezért ráerőlteti a sajátját. A gyermek nem tudja saját énjét kibontakozni, hisz a szülő elvárásainak kell mindenféleképpen megfelelnie. És ez károsan hat a gyermek fejlődésére, személyiségének kialakítására... Két vagy esetleg több tűz között a gyermek süti meg magát... A szülő pedig elégedett, hisz sikerült gyermekét úgy alakítania, ahogy azt ő elképzelte. De vajon boldog-e az a gyermek?

Biztonságban él-e? Érti-e, hogy bízna benne?

Müller Péter Szerettkönyvében így ír erről a szeretetfajtáról:

„Egy anya annyira „szeretheti” gyermekét, hogy egy életre tönkretetheti.

Azt akarja, hogy mindig boldog, egészséges és gondtalan legyen, és ezért meg akarja óvni a fűvő szélétől is – mert szereti, érzi, hogy szereti. Ha érzéseinek hőfokát mémi lehetne, fölrobbanna a hőmérő – csak épp a gyermekéből sosem lesz egészséges felnőtt, önálló, szabad ember. Bekövetkezik az, amit az anya valószínűleg sose akart, de, érzelmi szeretetével mégiscsak előidézett:

boldogtalanná tette azt, akit „szeretett.”

Figyeld meg: a kisgyermek épp egy ilyen anya mellett nem érzi biztonságban magát. Lelke mélyén tudja, hogy az anyja, bár érzelmileg szorosan rátapad, valójában nem szereti!

Mert ha valóban szeretné, nem féltené annyira, hanem bízna benne!”*

Ez az idézet a zárószó. Gondolkodjunk el rajta!

Big Sister

* Müller Péter: Szerettkönyv, Alexandra Kiadó, Pécs, 2006

AKKOR GONDOLKOZZUNK...?

A SZERENCSÉTLENSÉGEKRŐL - LÁTHATÓSÁGRÓL

Őszől tavaszig korábban sötétedik. Ekkor sokkal rosszabbak a látási viszonyok. Ilyenkor több a közlekedési szerencsétlenség, főleg a nem kivilágított utcákon. Ennek az egyik fő oka, a nem megfelelő láthatóság. Ezért sajnos mi magunk vagyunk a felelősek. Nem vigyázunk arra, hogy eléggé láthatóak legyünk. A faluban, mint mások, de főleg a gyerekek, én is kerékpárral közlekedek. Van lámpám, elöl is, "macskaszem" hátul és fényvisszaverő a pedálokban. Ez sajnos nincs, vagy azért, hogy könnyebben haladjanak, nincs

bekapcsolva, a kerékpározók 90%-ánál. Sokszor a gyerekek letörik egymás kerékpárjáról a stoplámpákat. Így még, az egyszerűnek tűnő mindennapi tevékenységünk életveszélyes is lehet. (Nehogy szót emeljünk, ha emiatt a rendőr megbüntet bennünket.)

A másik ok az, hogy a motoros járműveket irányító polgártársaink nem veszik tudomásul, hogy aszfaltozott utcáink nem közutak és csak korlátok között használhatják azokat. Itt főleg a sebességkorlátozásra és a gondosabb körültekintésre gondolok. (Ez a közlekedésbiztonsági törvényben is megtalálható) Falunkban, legalább a "napos" oldalon, már több mint száz éve gyalogjárda is létezik, de mi új szokásként a kocsit használjuk helyette, mint a legelőről hazatérő gulya, ami sötétben,

szintén nagy veszélyt jelent.

A Délvidéki Magyarország körében az utóbbi időben negatív a népszaporulat, több okból is, de, ha nem muszáj, mi ne segítsük, mint az egyszerű gazda, ki a jégvihar után kivágja gyümölcsfáját, hogy befejezze azt a munkát amit Isten elkezdett.

BIRO Csaba

A KIÁLLÁSRÓL

Már régóta készülök az emberi tartásról, kiállásról írni, saját érdekből, egymásért. A világunk, vele együtt ez a mi kis szinte hibernált valóságunk is állandó változásban van. Igaz, nekünk úgy tűnik, hogy csak egy helyben topogunk, de ez nem így van. Mi is fejlődünk, csak jóval lassabban, mint mi azt szeretnénk.

A változás nem jelent feltétlenül fejlődést is. Megbomlott értékrendjeink világában, a fejlett médiának köszönhetően sok mindent látunk a körülöttünk elterülő világból, melyet botladozva próbálgatunk utánozni. Az óriási mennyiségű szemetet produkáló fogyasztói társadalom még nem a mi világunk. Nem vagyunk rá felkészülve, sem, szakmai sem kulturális téren. A sokat emlegetett biogazdálkodás, természetes egészséges életmód számunkra még javarészt elérhetetlen.

A hosszan tartó, több mint egy évtizedes pangás, kinföldös jelentős mértékben befolyásolta és befolyásolja még ma is életünket. Egy ilyen szociálisan is lecsúszott közösségben nagyon nehéz megőrizni az egészséges erkölcsi normák betartását. Közösségünk nemcsak szociálisan de korbán is megváltozott. A lakosság, de főleg a magyar lakosság átlagéletkora jelentős mértékben megnőtt. Ezt főleg a háború, a bizonytalanság és kilátástalanság elől elmenekült, elvándorolt fiatalok hiánya okozza. Ez még mind nem volt elég. Mindent tetézt még a mezőgazdaság válsága, menekültek, széttelepítettek, sikertelen privatizációk és minden ami ezzel jár. Egy ilyen helyzetben ki kell állnunk egymásért, eszméinkért, gyerekeinkért, ha egyáltalán meg akarunk maradni. A kilencvenes években nálunk szinte minden pangott, egyedül talán az egyházi élet vált mozgalmassabbá, köszönve a megváltozott körülményeknek. A fiatalok elvándorlása a már kóros munkanélküliség miatt továbbra is fennáll. A képzetesebb fiatalok egy része már régebben elment. Aki maradt, java részük lehetőségek nélkül, ki van szolgáltatva a szürkegazdaság hiénáinak. A szülők nem is nagyon tudnak mit kezdeni a fennálló helyzettel. Legtöbbször helyeslik is ha a gyerekek úgy döntenek, hogy máshol próbál boldogulni. Ez eddig jó, de mi történik egy közösséggel, ha azt elhagyják a fiatalok? Semmi jó. Így is sok egyedül élő, magányos idős ember él a faluban. Fiatal korukban, amikor útjukra bocsátották gyermekeiket, lehet, hogy nem gondolkodtak a jövőn. Az ő gyerekeik, unokáik már nemigen fognak visszatérni közeink. Házaik földjeik gazdát cserélnek. Jobbik esetben falubeli veszi meg azokat, de sok esetben idegen tulajdonba mennek át a javak. Ez különösen a házak esetében okoz gondot,

mert sok esetben az új tulajdonosok távoli vidékek, tőlünk távol álló kulturális és szociális értékrend képviselői. A horvátországi menekültekkel, akik javarészt hasonló, vegyes lakosságú területről érkeztek, sokkal kevesebb a gond. Igényesek, egyesek itt maradtak, de a fiatalok java része már elköltözött, oda, ahol több a munkalehetőség. Egy ilyen helyzetben, nemcsak szűkebb, de tágabb közösségünk sem engedheti meg a széthúzást. A legutóbbi parlamenti választásokon a VMSZ három képviselői helyet szerzett a szerb parlamentben. A többi magyar párt lemaradt. Megítélésem szerint nem az a baj, hogy két magyar listára is lehetett szavazni, hanem az, hogy a MÖK és a MPSZ a VMSZ és annak vezetése ellen piszkos lejárató kampányt folytatott. A VMSZ részéről ilyesmit nem észleltem, legfeljebb az elhangzott vádakra reagáltak. A sajtó szerepe is érdekesebben a helyzetben. A jelen pillanatban az a legérdekesebb, hogy mindegyik párt azzal vádolja a Magyar Szót, hogy a mások érdekeit képviseli. Az igazság több mint valószerű valahol a háttérben bujkál. A Magyar Szó megpróbál objektív maradni, de közben egyre másra átesik a ló túldalára. Az újságíró is ember, saját véleményével és pártállással. Ha a MÖK, a MPSZ és a hivatalosan nem politizáló, de annál több zavaros és zavaró, burkolt célzásokat tartalmazó médiatermékek létrehozó és terjesztő civil szervezetek politikaformáló munkája nem abban nyilvánult volna meg, hogy a VMSZ-en átgázolva próbáljon magának politikai poénokat szerezni, a vajdasági magyarságnak nem három, hanem legalább hat képviselője lett volna a szerb parlamentben. Végül ideje lenne már felfogni, hogy nem egymás ellen kell harcolni, hanem egy célért, amely valahol a távolban található. A cél minden párt számára szinte ugyanaz. Itt maradni, megmaradni, magyarnak maradni, és normális életet élni. Adva van egy közös cél. Nem fontos nekünk egymás lába nyomába lépkedve haladni. Az út elég széles. Sokan élférnek rajta. Az, hogy valaki más szemszögből lát egyes dolgokat, még nem jelenti feltétlenül azt, hogy nincs igaza. Életkörülményeink, gondjaink nem egyformák. Nem fontos nekünk egyformán gondolkodnunk, de nem árt ha néha meghallgatjuk egymást. Nem az számít, hogy ki foglalt először állást egy bizonyos ügyben. Nem lövőverseny ez ahol egymással versengünk. A lényeg abban van, mi módon tudjuk itt tartani a jövő nemzedékeit. Meg tudjuk-e őket győzni arról hogy érdemes itt maradni, az őseik földjén, mert ez az övéké. Példát kell mutatni, összefogásból, tartásból, kiállás-

ból, ha kell egymás érdekeiért, még akkor is ha nem ugyanabból a szögből szemléljük a dolgokat. Munkánknak, mindennapi küzdelmünknek nem sok értelme van, ha nincs kire hagyni az elért eredményeket. A fiatalokat összefogásra, kitartásra, egymás megsegítésére kell nevelnünk, ha azt akarjuk, hogy valamire vigyék az életben. Meg kell tanítani őket arra, hogy küzdjenek és ha nehézségek is adódnak merjenek is küzdeni saját céljaikért, mert mindennek csak így van értelme. Ez a föld, a szülőföldünk csak addig marad a hazánk, míg az itt levő ingatlanok a tulajdonukat képezik, ellenkező esetben még az is megeshet, hogy hontalanok maradunk saját szülőföldünkön. Nem elég egy-egy politikusnak azt nyilatkozni, hogy nem fogjuk megengedni az etnikai arányok megváltoztatását. Ahhoz, hogy az állam, vagy bármiféle alapítvány itt házakat vásároljon fel, elsősorban eladásra felkínált házak kellenek. Még ebben a torz demokráciában sem történhet meg hogy az állam, vagy valaki más, legalábbis a jelenlegi helyzetben, erőszakosan, vagy nyomásgyakorlással házakat vásároljanak fel. A módszer sokkal kifinomultabb. Le kell szegényíteni, erkölcsileg és anyagilag a kisebbséget, vagy azt a térséget a többi pedig már időfaktor. Csak várni kell. Ahhoz, hogy ez utóbbi ne következzen be nézzünk tükörbe és gondolkodjunk el, megtettünk-e minden tőlünk telhetőt, megmaradásunk érdekében. Székelyföldön az emberek kopjafákat állítanak Maradunk felirattal. Én egy verssel búcsúozok, remélem nem tévedek, mert emlékezetből írok.

Hervay Gizella

Törvénytelenül

Három határom
Hűségem, hazám, halál
Átléptem minden szakadékod
Többes számban, törvénytelenül.

Szerelmes lettem és halálraítélt
Magszakíthatatlan morzejelek
Reménytelen továbbítója
Verseim disszidáljatok
Én itt maradok
Honfoglaló hűségnek, hitnek, lármafának.

Sarándi István

"MÉHECSKE - ZZZZ"

Tennivalók a teljes nyugalom időszakában

A teljes nyugalom időszakának az évnek azt a részét nevezzük, amikor a méhcsalád nem gyűjt, nem épít, nem nevel utódokat. Ez az időszak viszonyaink között novemberre, decemberre és januárra terjed ki.

Ez alatt az idő alatt a méhekkel közvetlenül nincs dolgunk. Csupán arra kell ügyelnünk, hogy nyugalmaikat semmi ne zavarja.

A jó telelés jele a méhek nyugodt, egyenletes, csendes zúgása, duruzsolása. Erről legkönnyebben hallgatósóval győződhetünk meg. Ha csend van, akkor bontsuk fel a kaptárt.

Ügyeljünk arra, hogy méheink nyugalmaát háziállatok ne zavarhassák. Ahol ilyen veszély fenyeget, kerítsük be a kaptárakat.

Szemléink során nézzük meg gondosan a kaptárakat és környéküket. Ha a kijárókban vagy előttük viaszmorzsákat, összerágott méhek maradványait találjuk (csak alsó kijárós kaptáraknál valószínű), akkor egér vagy cickány garázdálkodik a kaptárban. A közeli fák, bokrok alatti méh-hullamaradványok cinke kártételére utalnak. Ezek a jelek különösen feltűnőek a hótakarón.

A harkály ellen legbiztosabb védelem a kaptárak hálóval való borítása. Néhány kaptárnál nagy gondot nem okoz. Vannak, akik jó tapasztalatokat szereztek a kaptárak körül kifeszített huzalra aggatott fényes (alumínium) lemezekkel is.

A kaptárban rágszáló, izgó-mozgó egér (cickány) a családot tavaszig teljesen tönkretelheti. Ezért minél előbb meg kell kísérlni kiűzését. Ezt még akkor is meg kell tennünk, ha ezzel a család nyugalmaát megzavarjuk. Ilyenkor a nagyobb veszély - a méhcsalád pusztulása - helyett a kisebbet, a család egyszerű zavarását választjuk. A kártevő kiűzését akár 0°C körüli hőmérsékleten is megkísérelhetjük. Mindenekelőtt a kijárót tesszük szabaddá, hogy a rendbontó minél könnyebben kijuthasson. Ezután felnyitjuk a kaptárt. Azokat a lépeket, amelyeken nincsenek méhek, kiszedjük. Nagyon valószínű, hogy a bűnös már ekkor menekülni fog. Téli fészket ugyanis rendszerint a kaptár méhmentes, fészektől távolabbi részében rendezi be. Amikor már csupán a méhekkel takart lépek vannak a kaptárban, akkor kaptárvassal, vékony vesszővel, vastagabb huzallal nyúlunk be az alsó és oldalsó méhjáratokba. A nyugalomban megzavart kártevő bizonyára igyekezni fog kerekelt oldani. A rendzavaró elűzése után rakjuk vissza a lépeket, takarjuk be gondosan a fészket és csukjuk le a kaptárt. A kijárót gondosan szűkítjük!

A havat a kaptár tetejéről nem kell letakarítani. Ez csak akkor javasolható, amikor erősen olvad. Így a hólé kevesebb kárt tesz a kaptárakban. Akkor sem kell megijedni, ha a kaptárakat betakarja a hó. A méheket a hó alatt nem éri semmi baj. Olyan vidékeken, ahol a tél nagyon hideg, a kaptárakat szokás szándékosan hóval betakarni. Ez káros csak akkor lehet, ha olvadás után újra fagy jön, és a havon összefüggő, a levegőt teljesen elzáró jégkéreg képződik.

A teljes nyugalom időszakában a méhek nagyon keveset fogyasztanak. A fészkekben ekkor a legalacsonyabb a hőmérséklet. Hazai viszonyaink között ebben az időszakban is jöhet olyan átmeneti enyhülés, hogy a méhek megbontják a telelőcsomót és kirepülnek. Hasznos, ha ilyenkor a méheknel lehetünk. Viselkedésükből telelésükre következtethetünk. Használjuk ki a telet a következő termelési időszak előkészítésére. Kaptárak javítása, keretszögezés és sok egyéb olyan tennivaló van, ami télen elvégezhető.

Ez az időszak legalkalmasabb elméleti ismereteink gyarapítására is. Olvassuk, tanulmányozzuk a szakirodalmat, hallgassunk előadásokat. Hasznos lehet az előző évi feljegyzések böngészgetése, összehasonlítása is. Megtanulhatjuk belőlük, mikor érik el viszonyaink között a méhcsaládok a fejlődés termelési szempontból fontos szintjeit.

Jó, ha tervet készítünk a következő termelési időnyire. Ha állományunkat szaporítani akarjuk, már a tél folyamán be kell szerezni a szükséges felszerelést és anyagokat, meg kell rendelni az anyákat stb.

"Használja a mézet, mit táplálékot, hogy később ne keresse, mint orvosságot"

Török & Roby

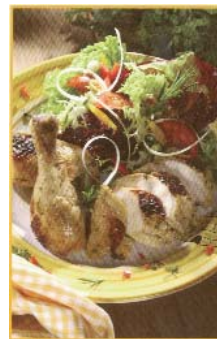
Sertésoldalas grillszósban

Hozzávalók: 2 kg kevésbé zsíros sertésoldalas, 2 hagyma, 2 gerezd fokhagyma, 1,25 dl olaj (legjobb a kukoricacsíra olaj), 15 dkg sűrített paradicsom, 5 evőkanál vörösbort ecet, 1 teáskanál só, 1 teáskanál bazsalikom, 1 teáskanál kakukkfű, 1 teáskanál mustárpor (esetleg mustár), 1/2 kávéskanál Ta-basco-mártás, 2,5 dl marhahúsleves (1 kockából), 10 dkg méz, 4 evőkanál Worchester mártás.

A szelesebbre darabolt húst hideg vízzel leöblítjük és szárazra törölve egy nagy szeletsütő tepsibe helyezzük. A megtisztított hagymát és fokhagymát finomra vágjuk. Az olajat felforrósítjuk, benne a hagymát és fokhagymát üvegesre fonnyasztjuk. Hozzáadjuk a paradicsomot, ecetet, a fűszereket, a levest és a mézet, s 10 percig történő kevergetés mellett felfőzzük. A mártással a hússzeleteket bekenjük, s gáztűzhely esetében a 2-3. fokozaton kb. 175°C-ra előmelegített sütőbe téve kb. 1 órán át sütjük. Tepsis burgonya és jégsaláta illik hozzá.

Mézes csirkeflekken

Hozzávalók: 1/4 csésze vaj, 1/2 csésze narancslé, 1/2 csésze méz, 2 kanál citromlé, 2 kanál finomra vágott petrezselyemzöld, 1 kanál mustárliszt, 2 db csirke (egyenként kb. 1 1/2 kg), 1 kiskanál só.

Felolvasztjuk a vajat, beletesszük az összes hozzávalót és 2-3 perc alatt összepároljuk, a csirkét besózzuk. A kihűlt pácot a tálra előkészített, feldarabolt csirkére öntjük, s egy pár órát állni hagyjuk. A csirkedarabokat flekkensütőn oldalanként 45-45 percig sütjük, közben a páclével gyakran öntözzük. A végén megforgatjuk, s még 15 percig sütjük.

BABASAROK

A SZOPTATÁS

Az egyedüli mód, amely képes A
ideális táplálékot biztosítani a csecsemő megfelelő növekedéséhez, fejlődéséhez.

Egyedülálló biológiai és érzelmi hatást gyakorol a csecsemő és édesanyja egészségére, kapcsolatára.

Az egészséges, megfelelően táplálkozó anya teje optimális formában és arányban tartalmazza azokat a tápanyagokat és védőanyagokat, amelyek a fiatal csecsemő számára a zavartalan fejlődést biztosítják.

Hat hónapos korig a kizárólagos szoptatás a megfelelő!!!

A SZOPTATÁS MÓDJA, TECHNIKÁJA

Előkészítés: - ha ülve szoptatunk, használjunk karosszéket, a láb alá tegyünk küsszéket, könyökünk alá kispárnát, hogy kényelmes legyen.

- ha fekvő szoptatunk, keressük meg a legkényelmesebb helyzetet.

- készítsünk elérhető távolságba folyadékot (sima vizet, teát, tejet), mert minél többet iszik az anyuka, annál több tej termelődik. Szoptatás közben is igyunk.

- a másik mellből kiáradó anyatej felfogására használjunk kifőzött poharat vagy tiszta tekszítelpelenkát.

- szoptatás előtt mindig mossunk kezet, és szükséges a mell lemosása is langyos tiszta vízzel. A mell soha nem szabad szappannal, tusfürdővel mosni, testápolóval kenni, mert a szoptatás után rászáradó anyatej és a baba nyála fertőtleníti azt.

MELLRE HELYEZÉS

-a baba a mellel szemben legyen. Az anya és a csecsemő teste párhuzamos legyen egymással.(az anyának ne kelljen előredőlni, mert az kényelmetlen)

-a mell megtámasztása az un. C fogással történjen, így a bimbóudvar alatti tejöblökből is szabadon kijut a tej.

-a csecsemő ajkát a mellbimbóval megérintve várjuk meg, amíg a baba nagyra nyitja a száját, majd egy határozott mozdulattal az anya húzza magához a csecsemőt.

-a baba akkor szopik jól, ha a bimbót és a bimbóudvar egy részét is a szájába veszi.(ha csak a bimbót vette a szájába, szakítsuk meg a szoptatást-kisujjunkkal a szája sarkában egy kissé nyomjuk le az állkapcsát és kezdjük előről a szoptatást)

-mindaddig hagyjuk szopni, amíg magától elengedi a mellbimbót.

20 TIPP A SZOPTATÁS SIKERÉERT

1. Tájékoztódjék már a várandótság alatt a szoptatásról.

2. Szülés után tegye mellel mihamarabb a kisbabát. Ügyeljen arra, hogy a mellbimbó minél mélyebbre kerüljön a szájába, teste párhuzamos legyen az Onével. Az előtej igen értékes a kicsi számára!

3. Csak olyan testhelyzetben szoptasson, amely Önnek is kényelmes. Próbáljon ki többféle megoldást.

4. Szoptasson igény szerint éjjel-nappal, de az első hetekben legalább napi hét-tíz alkalommal. A kórházban kérjen húszonnégy órás együttes elhelyezést.

5. A szoptatás legalább tizenöt-husz percig tartson. Az első néhány perc után a szopás hatására váltódik ki a tejleadó reflex, ezután kezd folyni a tej a baba szájába.

6. Annál több tej lesz, minél többet és minél többször szopik a kisbaba. Ha átmenetileg kevés a tej, gyakoribb szoptatással biztosan növelni tudja a mennyiséget.

7. Az élettani sárgaság vagy egyéb okok miatt kezdetben aluszékony kisbaba gyöngéd felébresztését (vetköztetéssel, testkontaktussal) legalább három óránként meg kell kísérelni, hogy elegendő tejhez juthasson.

8. Kezdetben mindenképpen előnyös, ha mindkét mellből megszoptatja a babát minden alkalommal. A későbbiekben Ön dönthet, melyik megoldás válik be legjobban. Fontos, hogy a baba az első mellből addig szopjon, ameddig ő akar.

9. A mell „pihentetése” nem szaporítja a tejmennyiséget. A mellek keménysége, duzzadtsága nincs közvetlen összefüggésben a tejmennyiséggel. A tej jó része a szoptatás ideje alatt termelődik.

10. Ne használjon bimbóvédőt, játzócumit, cumisüveget. Arra törekedjék, hogy a baba mellből lakjon jól, és szopással elégítse ki cumizás iránti igényét. Kezdetben egy óra hosszat is eltarthat egy-egy szoptatás.

11. A sebes mellbimbó rendszerint magától gyógyul, ha sokat levegőztetjük és hagyjuk rászáradni a csecsemőnyálat és az anyatejet. Szappannal, fertőtlenítőszerrel ne mossuk a mellbimbót!

12. Ha a kisbaba kezdetben nem szophat, ne csüggedjen! Napi hat-szori, rendszeres fejéssel fokozható és hónapokig fenntartható a tejtermelődé.

13. A kisbaba gyarapodását hetente egyszer ellenőrizzük, a szopások mérése felesleges, mert minden babának egyéni a tejszükséglete.

14. A kezdeti gyorsabb gyarapodás négy hónapos kor után lassul. Hat hónapos korig kizárólag anyatejre van szüksége a kisbabának. Minden egyéb ital és táplálék adása az anyatej mennyiség csökkenését eredményezi.

15. Lázasan és betegen is lehet szoptatni. Az anyatej tartalmazza a betegség ellen termelődő védőanyagokat. A gyógyszerek többsége mellett nyugodtan szoptathatunk. A szoptatást mellgyulladás esetén is folytatni lehet. Az a legfontosabb, hogy a beteg mellből is rendszeresen ürüljön a tej.

16. A szoptatást problémákra mindig van megoldás. Keressük türelemmel és nagy önbizalommal!

17. A változó összetételű anyatej mindig, tehát egyéves kor után is a gyermek igényeihez igazodik, és segít megelőzni az allergiát.

18. Hat hónapos kortól mindig a szopás után kínáljuk meg szilárd táplálékkal a kisbabát. Ha éhes maradt, el fogja fogadni. Ha nem, várjunk még a hozzátáplálás megkezdésével.

19. Ha nincs kényszerítő oka az elválasztásnak, bízzuk az elválasztódás irányítását és idejét a kisbabára.

20. A gyermek javát és egészségét szolgálja, ha az anyatej egyéves korig meghatározó tápláléka marad, és ha a szoptatást legalább két éves korig folytatjuk.

Tóth Tilda

A Linux növekvő elismertségére tekintettel egyre több felhasználó szeretné kipróbálni, de mindezt anélkül, hogy hozzá kellene nyúlnia a Windows-hoz.

A kezdő Linuxosok anélkül kísérletezhetnek a Knoppixszal, hogy hozzá kellene nyúlniuk a merevlemezhez.

A cikk a Knoppix Linux 3.3-ről készült, ami 2004-ben jelent meg. És ez a pár év alatt már pontosan nem is tudom, hogy hányadik verzióját éli már ez a kiváló Linux. Ez a Knoppix az élő (Live) rendszerek közé tartozik, de létezik belőle telepíthető verzió is.

A rendszer telepíteni nem kell, közvetlenül a CD-ről futtatható. A legtöbb felhasználó telepített már operációs rendszert életében? Akár Linuxot, akár Windowst. Általában ekkor mindenféle particionálásra volt szükség. A Knoppixhoz csak a CD-t kell az olvasóba helyezni, majd erről boot-olni.

A hardverek felismerése

A Knoppix kiváló hardverkezeléséről is híres. A legtöbb videó-és hangkártyát gond nélkül kezeli.

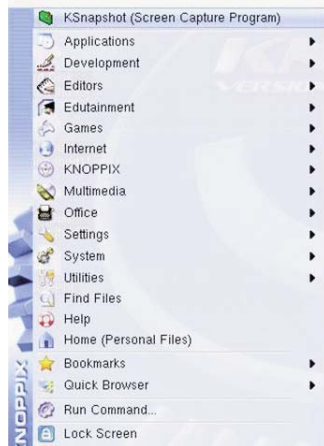
Sokan szívesen telepítenének Linuxot, de nem biztosak benne, hogy mindegyik hardverüket támogatja a rendszer. Nem lenne jó végigszenvedni a Red Hat, vagy a Mandrake telepítését, hogy kiderüljön, valamelyik hardverhez nincs driver. A Knoppix például erre is jó: tesztelni a gép Linux-kompatibilitását. Ha a Knoppix megy, más disztribúciók is fognak.

Kezelőfelület

A Windows felhasználók otthon fogják magukat érezni. A

kezelőfelület nagyon hasonlít a Windows-éra az összes partíció, CD-meghajtó és floppy a képernyő baloldalán érhető el.

A képernyő alján elhelyezkedő tálcáról érhetjük el az olyan népszerű programokat, mint a Mozilla és az Open Office 1.1, de itt találjuk a Linux shellt is. A jobb alsó sarokba egy klassz digitális óra került.

A képernyőn jobb gombot nyomva érhetjük el és állíthatjuk be a fontosabb elérési utakat: asztal, lomtár, dokumentumok. Bárcsak ilyen egyszerű lenne a Windows-ban is!

A Knoppixban van egy szolgáltatás, ami szerintem nagyon hiányzik a Windowsból. A kurzort a fájl fölé húzva felugrik egy kis ablak, ami a fájl legfontosabb tulajdonságairól tájékoztat. Ha szöveg, vagy van szó, előnézeti képet is

képfájlról kapunk.

A Knoppix mindenféle fájlrendszert jól kezel, bármivel próbálkoztam: FAT, FAT32, NTFS és a Linuxos változatok (ext2, ext3, ReiserFS). A boot-olás után valamennyi partíció csak olvasható módba kerül, ami megakadályozza a véletlen módosítást, vagy cserét. Ha írni is szeretnénk az adott partícióra, egy jobb gomb megnyomása után már meg is találjuk az írási/olvasási mód megváltoztatására szolgáló lehetőséget. Egyszerű, nem?

A Knoppix 3.3 nem képes írni az NTFS fájlrendszerre, de a pletykák szerint a 3.4 már képes.

Ok, képzeljük el a rémálmot... a rendszer ÖSSZEOMLIK! Nem boot-ol a világ minden kincseért sem, s életünk legfontosabb munkája van a merevlemezben. Na, most mit teszünk? Betesszük a Knoppix CD-t.

Ez a Knoppix igazi terepe. Rengeteg rendszervizsgálóra és helyreállításra készült eszköz van benne. Kezdjük az egyszerű cuccokkal. Mivel minden partíciót képes olvasni, hamar átmásolhatjuk a fontos fájlokat valahova a Samba hálózati kapcsolaton keresztül. Ha valaki nem fél kinyitni a házat sem, tehetünk egy másik merevlemezre a gépbe, amire aztán

átmásolhatjuk a fájlokat. Ha sok adattól van szó, ez még jobb megoldás is. Persze biztosan sokan gondoljátok úgy, hogy nincs szükségük a Knoppix rendszerhelyreállító képességeire, mert van már Ghost-juk és más floppy-alapú segédprogramjuk. Megkülönböztetve is, utálják a Linuxot. Azt kell mondjam, hogy a floppy ideje LEJÁRT. A legtöbb modern laptop mellé már nem is adnak floppy

meghajtót. A Dell asztali gépeiben sincs már floppy, csak ha külön fizetünk ezért. Mivel CD-olvasó minden gépben van, a Knoppix minden esetben jól használható lesz.

Összefoglalás:

A Knoppix nagyszerű eszköz bárkinek, legyen akár zöldfülű, akár dörzsölt veterán a Linux világában. A CD árán kívül a Knoppix semmibe sem kerül. Ezzel az árral nehezen lehetne versenyezni. Szerintem még

akkor is nagyon hasznos szoftver lenne a Knoppix, ha valamennyit fizetni is kéne érte. Felbecsülhetetlen értéke van mindenki számára aki bele akar tanulni a Linux világába, hisz nem tesz kárt korábbi rendszerében. Ha számítógépes biztonsággal foglalkozunk, vagy adatmentésre van szükségünk, a Knoppix ekkor is jó szolgálatot tesz.

Előnyök:

- Az egész rendszer ráfér egy CD-re.

- Jó hárddverkezelés.

- Kezdő Linuxosok számára kiváló.

- **INGYENES!**

Hátrányok:

Néhány esetben kicsit lassú Open Office, mivel ki kell tömörítenie a CD-ről a programokat.

Takács Dénes

KERTI TÖRPE SZÁRAZVIRÁGOK

Egyre többen díszítik lakásukat, munkahelyüket szárazvirágokkal, amelyekből némi ízléssel és hozzáértéssel nagyon szép asztal- és falidíszeket, koszorúkat, csokrokat készíthetünk.

Ezek jól alkalmazkodnak a modern környezetbe, változatosak, színesebbek teszik környezetünket, kezelést nem igényelnek és sokáig eltartanak. Ha néhány hónap múlva beporosodnak, eltöredeznek, akkor már ki kell dobni őket.

Az első és legfontosabb tudnivaló, hogy csak azok a virágok alkalmasak szárításra, amelyek nem veszítik el sem színüket, sem alakjukat a szárítás során. A szárazvirágok egy részét megtermelhetjük a kertben, másik részét kirándulások során is összegyűjthetjük. Számos módon csopor-

tosíthatók a virágok szín, illat, magasság vagy lombozat szerint. Néhány növény, amelyeket mi is könnyen száríthatunk otthonunkban: lila gombvirág, sóvirág, hamvas zsálya, sötétkék szamárkenyér, tarajos és fűzérés celózia. Kertben terem az évelő, hosszú, sárga virágú cickafark, a tarka szalmavirág, a fátyolka, a gyöngyházfényű "pénzei" miatt kedvelt holdviola (júdáspénz), a lampionvirág. Ezeket legalkalmasabb érési időszakban begyűjteni, kis csokorba kötve árnyékos, szellős helyen felakasztva szárítani. Vizes árokparton találunk gyékénybuzogányt. Parlagokon, szántóföldek szélén nő az érdekes selyemkóró. Gabona földekről szedhetünk búza- és árpakalászokat. Erdőkben találunk dekoratív bogyókkal ékes ágakat és

fakérget. Néhány termést megfesthetünk tojásfesték segítségével. Vízben feloldjuk a tojásfestéket és pl. a mák termését belemártjuk, majd megszáritjuk. A szárazkötészet kihagyhatatlan kelléke a tűzőhab, amelyet virágüzletekben megvásárolhatunk.

Z.Tatjana

BORBAN AZ IGAZSÁG KADARKA

Nevezik még törökszőlőnek, Bulgáriában gamzának is. Eredete bizonytalan, valószínűleg a szkadári tó mellékéről származik. Valamikor Magyarország legjelentősebb vörösbor-szőlő fajtája volt, az Egri bikavér fontos alkotóeleme, de ma már csak jobbára Szekszárd és Villány környékén termesztik nagyobb területeken.

Fürtje középnagy, hengeres, kissé válas, tömött. Bogyói középnagyok, gömbölyűek, sötétkékek, hamvasak, lédúsak, vékony héjúak. Ha jól beérik, kitűnő fűszeres zamatú vörös bor, legtöbb esetben azonban csak könnyű, asztali sillerbor.

Érési ideje október közepén van, téli

fagyra igen érzékeny, rövid csapon bőven terem, de a szálvesszőzést is tűri. Van két nemesített változata is, a Nemes kadarka és a Fűszeres kadarka.

A hozzávaló étel pedig a következő volna:

Pacal - másképpen :a pacalt jól elkészítjük és vékony csíkokra

vágjuk. Jó sok vöröshagymát és fokhagymát összeszeletelünk, olajon meghúzzuk majd a pacalt hozzáadjuk, meghintjük kevés liszttel, felöntjük kevés vörös borral és jócskán paradicsomlével. Borsot, sót, babérlevelet adunk hozzá és puhára pároljuk a pacalt. Tálalás előtt adjunk hozzá friss vagy szárított bazsalikomot, köretként legjobban illik hozzá a vajjas, sós, párolt krumpli. Legjobban illik hozzá egy könnyű vörös, rozé vagy sillerbor.

Jó étvágyat és egészségükre.

Lódi Miklós

X IRODALOM KULTÚRA SZÍNHÁZ

Téli Szép Szó Tábor

Bácsfeketehelyen szervezte meg a Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete a téli Szép Szó versmondó tábort 2007. január 2-től 7-ig. A 30 táborozó Vajdaság minden részéről (Ada, Bácsfeketehely, Bácskossúthfalva, Becse, Bezdán, Felsőhegy, Horgos, Péterréve, Szabadka, Szenttamás, Topolya, Újvidék) érkezett, s 3 korcsoportra osztva dolgozott.

A legkisebbekkel (9-12 évesek) Lódi Andrea bácsfeketehelyi tanító, drámapedagógus, a középső csoporttal (13-15 évesek) Németh Ervin pápai dramaturg, drámapedagógus, a nagycsoporttal (16-25 évesek) pedig Pataki András győri rendező, a Forrás Színház igazgatója és a Magyar Versmondók Egyesületének szervezési igazgatója foglalkozott. Stollár Katalin a budapesti Színház- és Filmművészeti Egyetem beszédtanára csoportmunka keretében tanította a fiatalokat a helyes és tiszta kiejtésre, jó hangképzésre, szép beszédre.

A műhelyben egyéni munka (korrepetálás) is folyt; felkészítették a gyerekeket az elkövetkező versenyekre.

Utolsó este a hagyományokhoz híven „házi bajnokság” is zajlott, mely az

megbeszélésre tevődött át a hangszúlly. Vendég is megfordult a táborban- egy este Pistyák István zenélt mindenki nagy örömeire. Az egyhetes intenzív munka eredményéről a galamúsorteltházás közönsége is meggyőződhetett. Először mindegyik csoport a

akiknek ezúton is szeretnénk köszönetet mondani! Ezenkívül Tóth Verának és Szarka Évának is köszönjük a sok finomságot!

Rendezvények februárban:

A Vajdasági Magyar Versmondók Egyesülete február 24-én 10 órai kezdettel szervezi meg a „József Attila” VIII. Országos vers-, énekelt vers- és prózamondó verseny ill. a „Ratkó József” VIII. Országos vers-, énekelt vers- és prózamondó verseny vajdasági elődöntőit a bácsfeketehelyi Művelődési Otthonban.

Borka

betanult beszédtechnikai gyakorlatot mutatta be, majd a házi bajnokság győztesei adták elő verseiket. A csoportos produkciók

közül kettő került bemutatásra. A kis-csoport Illyés Gyula Ribike című meséjét vitte színre, a középső csoport Szűcs Imre verseiből készített egy versösszeállítást Szívügyek címen. A nagycsoport egy skót szerző Dújú ríllávmí című művét március 10-én mutatja be a bácsfeketehelyi közönségnek.

A tábort támogatta a Feketics Művelődési Egyesület és a Forum Könyvkiadó, valamint magánvállalkozások és magánszemélyek,

idei táborban annyiban megújult, hogy kevésbé dominált a verseny jelleg, inkább a közös értékelésre,

T R E N D I

DIVAT 40 ÉV FELETTIEKNEK

Az öltözködéssel is fiatalodhatunk!

50 éves korban az ember nem is követi már a divatot. A divattervezők általában a 20 év körüli nőket veszik célpontba a ruha tervezésekor. Mert a piac ezt kívánja. Ez a legjobban eladható. A divat nem csak a fiataloknak való. 40 éves kor felett is lehet valaki csinos és ápolt, csak meg kell találni a megfelelő kiegészítőket, és ezeket a kiegészítőket tudni kell használni. Ne hagyjuk magunkat. A szürke hétköznapiok egyhangúságát feldobhatjuk egy kis tarkasággal. Merjünk újat kipróbálni. Merjünk színt vinni a hétköznapijainkba. Sokan félnek az e fajta kihívásoktól. Úgy kell felfogni a dolgot, hogy először is a saját igényeinket juttatjuk előnyhöz, és csak aztán feleljünk meg a másíknak. Sokunknak okoz fejtörést a reggeli ruhaválasztáskor, hogy hogyan feleljünk meg a munkahelyi elegancia követelményeinek, vagy éppen miben lépünk utcára, amikor legszívesebben ujjatlan pólóban, esetleg egy kényelmes bő pulcsiban lenne kényelmes átvészelnünk a napot. De az írott és íratlan szabályok, na meg a jó ízlés közbeszól. Azért a komoly munkahely megköveteli az eleganciát, akár hány évesek vagyunk. Miniszoknya szóba sem jöhet, s az ujjatlan is csínján kell bánni a munkahelyen, mert túl kihívónak találja a főnök. Lehet elegáns az ember hosszabb szoknyában is. Nem kell feltétlenül, hogy élénk színe legyen a ruhának. Inkább a pasztelszíneket részesítsük előnyben. Pl. a barbarózsaszínt, a halványkéket, a vaníliaszíngát. Soha ne öltözzünk tetőtől talpig pirosba, vagy lilába. A kiegészítőket egy különleges táská, vagy egy szép cipő képviselje. A hatalmas fülbevalók és olcsó bizsuk 40 év felett már inkább hatnak természetellenesnek, mint elegánsnak. Egy finom gyöngy fülbevaló ezzel szemben minden korosztálynak előnyére válik. Nem fontos, hogy gyémánttal legyen díszítve, akár egy kis gyöngy is lehet kellemes és elegáns. Egy azonban nagyon fontos! A gyöngysort nem mindegy, hogy milyen öltözködéshöz viseljük. Míg egy pulóverrel elegáns hatást kelt, csipkeblúzzal borzasztóan öregít. Drapp, olajzöld vagy bordó

különböző árnyalataiból is ki lehet hozni valami csinosat. Nem kell, hogy túl komolynak nézzünk ki. Lehet valami változatos színeket belecsempészni a ruhatárunkba. A farmer nadrág nincsen korhoz kötve. A 40 év körüli nők is bátran viselhetik a farmer anyagból készült nadrágot. Manapság bármit ki tudnak hozni a farmer anyagból. A kényelmes ruha, az évszakhoz és környezethez illő viselet kialakításakor két fő tényezőt érdemes figyelembe vennünk.

- Megfelelő alapanyag és szabás. Mindenki tisztában van vele, hogy a természetes anyagokból, mint a pamut, vagy a len, de akár a százszázalékos selyem, kellemes nyári ruhák készülnek, azonban számos olyan tulajdonsággal bírnak, ami miatt mégsem választjuk őket, ha munkahelyi viseletről beszélünk. A len és a selyem rendkívül gyűrődnek, nem beszélve arról, hogy a lenvászón

jóindulattal sem sorolható az elegáns kategóriába, a selyem pedig meglehetősen drága, kényes anyag, és a

pamut is legfeljebb ing, vagy blúz-alapanyagként jöhet szóba. Ezzel szemben a viszkózzal, illetve lycrával kevert pamut, vászon, jól bírja a gyűrődést. Esése elegánsabb, viselése kellemes. Néhány éve jelent meg az úgynevezett piacon. Hatásában leginkább a selyemre emlékeztető, szellős, lágy esésű, szintetikus anyag, melyből blúzt, nadrágot, kosztümöt egyaránt készítenek. Érdekessége, hogy a szövése miatt a fény beesési szögétől függően helyenként matt, máshol fényes hatású. Érdemes az anyagválasztásnál a praktikus kezelhetőséget is szem előtt tartani, hiszen nyáron gyakorta naponta mossuk ruháinkat. Komfortérzetünket növelhetjük, ha ruházatunk nem tapad a testünkhöz, szabása bő, vagy lágyan követi a test vonalát. A testhez álló nadrágok, felsők ugyanis külön felhívják a figyelmet az esetleges zsír-párnákra.

Optikai trükkök. Ha túl széles a vállunk, és nincs éppen hattyúnyakunk, hordjunk V nyakú pulóvert, felsőrészt. Így nem csak nyakunk látszik hosszabbnak, hanem alakunk is karcsúbbnak, vékonyabbnak tűnik.

Ez a korosztály igen kedveli az inget. Nem is meglepő, hisz az ingeknek is rengeteg változata van. Ha ingről van szó rögtön az elegáns megjelenésre gondolunk. Egy könnyű kis kendő a nyakra kötve igazán feldobja az összhangot. A mindennapijaink viselete is lehet egy ing. Persze ne legyen selyemből, mert az otthoni munka mellett igazán összegyűrődne. Lehet nyári hőség, egy vékony rövid ujjú ing, könnyű anyagból megoldja a gondot.

Az évek múlásával a nők szeretnek évről, évre sötétebb ruhákba bújni. Pedig ez negatívan hat a saját közérzetükre. És ezzel kifejezik, hogy már eljárt az idő felettük, nem is foglalkoztatja őket a külső megjelenés.

Fekete Tímea

FECSKETOLL

FEHÉR...

Fehér a téli táj,
rideg, fázós,
fehéren puha,
meleg a vánkos.

Fehér a lélek,
ha tiszta, nem romlott
fehérbe öltözött ki Isten
színe előtt, igent mondott.

Fehér a téli táj,
rideg, fázós,
fehéren puha,
meleg a vánkos.

Fehér az anyai kéz,
mely ártatlan csecsemőt
ringat,
fehér a magasra röppenő
békegalamb.

Fehér a téli táj,
rideg, fázós,
fehéren puha,
meleg a vánkos.

Fehér a zászló, melyet a
vesztes lenget,
ijesztő fehérre mered az arc
mikor az ember feladja az
életet.

Fehér a téli táj,
rideg, fázós,
fehéren puha,
meleg a vánkos.

Bácsi (Vajda) Sára

TÉLELŐ

Mint farkas torkán
üvölt az orkán.
Hóspikás tetőkön
nyargal a szél.
Behúzott nyakkal
a munkás talpal
de, szívét hevíti:
ezer remény!

Pipálnak kémények,
a kemény legények.
Kályhákban vígan
pattog a tűz.
Öregék mesélnek,
unokát becéznek.
Bánatot az emlék,
most messze űz!

Január csikorog,
itt a disznótorók:
Illata orrot
gyomrot igéz.
Ha, február tovaszáll,
a tél is múlik már.
Tavasza készen áll,
sok szorgos kéz.

Eőry Molnár Etelka

TÉLI REGE

Nézem a lombfosztott fákat,
elhaló gallyat a szél cibálgat.
Ember, állat melegre menekül,
elalszik a föld, szíve kihűl.

Kihűl?- Nem, csak hallgat,
Jövő életet, magot takargat.
A kék égboltnak nyoma veszett,
szürke, sivár lett a környezet.

A kémények vastag füstöt eregetnek,
hideg levegővel birokra kelnek.
Prüszköl a "Cirmos" csúszkál a déren,
igazán sajnállak,- mi lesz még a TÉLEN?

Eőry Molnár Etelka

ANYAKÖNYVI HÍREK

Id.Balog János december 8. 55 évében
Husza István december 5. 66 évében
Vučković N. Krstinja rođ. Kontić december 9. 72 évében
Lukić D. Dragica december 10. 75 évében
Marković Katalin szül. Szakács december 20. 68 évében
Gajdašević Dejan december 19. 83 évében
Drinčić R. Josif december 22. 81 évében
Kelemen Milucski Katalin december 20. 90 évében

Szakács Ferenc január 2. 55 évében
Pacal Zsuzsanna január 2. 76 évében
Id.Kadván József január 3. 52 évében
Fehér Etel szül. Cser Etel január 9. 85 évében
Víg Rozália szül. Török január 19. 59 évében
Kovács Mária szül. Német január 26. 84 évében
Gere Margit január 30. 82 évében
Víg Rozália szül. Pisák február 1. 63 évében

Az anyakönyvi hírek adatait a helyi orvosi rendelőből, az anyakönyvvezetői irodából, valamint a Tiho temetkezési vállalatától kaptuk.

Fecske. Kiadja a Zöld Dombok környezet - és közösségfejlesztési szervezet, Bácsfeketehegy, Bratstva 30. Tel/fax: 024/739-063. Folyószámlaszám: 310-8659-38.

Tördelés: Bácsi Róbert. Munkatársak voltak: Bácsi (Vajda) Sára, Bíró Csaba, Bordás Katalin, Eőry Molnár Etelka, Fekete Tímea, Kasza Nikoletta, Molnár Károly, Orosz Attila, Papp Julianna, Sárándi István, Takács Dénes, Török Zoltán, Tóth Tilda, Zečević Tatjana.

Készült Szabadkán a Grafoprodukt nyomdában 2007. februárjában.